

เรื่องเล่าจาก โครงการช่วยเหลือฟื้นฟูสภาพจิตใจเด็กและครอบครัว
ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัย

ความแปลกใหม่.....ที่ไม่ลืมเลือน

ผมได้มีโอกาสลงพื้นที่เยี่ยมเยียนผู้ประสบภัยน้ำท่วม ที่ อ.บต.บ้านซุง ผมรู้สึกตื่นเต้นตั้งแต่ล้อรถหมุน เลย ครับเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้ลงพื้นที่จังหวัดอุษายา และไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เมื่อไปถึงที่นั่น ทีมงานก็แนะนำ วิทยากรรวมทั้งตัวผมด้วย มั่นนำตื่นเต้นนะครับที่ได้ไปยืนข้างหน้าโดยที่มีกลุ่มพ่อแม่ผู้ปกครองและเด็กๆที่ไม่ รู้จักมานั่งมองเราอยู่ หลังจากที่แนะนำตัวกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว คราวนี้ก็ถึงกิจกรรมครอบครัวสัมพันธ์แล้วละ ครับ ทีมก็ทำกิจกรรมไปเรื่อยจนถึงกิจกรรมร้องเพลงประจำกลุ่มพร้อมทำประกอบ ด้วยความที่ผมลงพื้นที่อื่น พื้นที่นั้นจะมีเพลงประจำกลุ่มที่เหมือนกันคือเพลงสวัสดี แต่ที่นี้มันแปลกและมีความประทับใจจนลืมไม่ ลงคือ เพลงไก่อ่างถูกเผา พร้อมทำประกอบ ทีมก็ให้เด็กๆมาร้องเพลงและเต้นให้ดูเป็นตัวอย่าง เมื่อเด็กพร้อมแล้ว ความมั่นใจก็บังเกิด ทีมก็ให้ทุกคนลุกขึ้นยืนพร้อมร้องเพลงและเต้น ผมก็เป็นคนหนึ่งที่ร้องและเต้นด้วย แล้วผมก็ เห็นรอยยิ้ม ความสนุกสนานร่าเริง ความรัก ความอบอุ่น ความสามัคคีจากทุกคน มันทำให้ผมมีความสุขมาก หัวเราะตลอด เลย และดีใจ ภูมิใจที่ได้มาจัดกิจกรรมนี้ เพราะกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่สร้างความรักความ อบอุ่นและการสื่อสารที่ดีในครอบครัว สุดท้ายนี้ผมขอให้กิจกรรมดีๆแบบนี้จงเป็นแรงใจที่ทำให้ครอบครัวไทยมี ความรัก สามัคคี และการสื่อสารในครอบครัวที่ดีตลอดไป

ผู้เขียนเรื่องเล่า
นายวรพงศ์ พงศ์พันธ์